

Буѝок – в местното тълкуване: равнозначно на *боѝок* (вж.); първи компонент на топонимни конструкции.

Буѝок бунѝр – Б.п., СЗ

Буѝок дибѝл – Б.п., СЗ 6,5

Буѝок кола котѝк – Б.п., СЗ

Буѝок тарла – Вѝг., И 2, преди нива, сега ливади, от тур. ‘Голяма ливада’.

Буѝок чукур – Ж.б., ЮИ 3, каменист хѝлм с падина (*чукур*).

Бѝбена – Ич., И 3,5, планински хѝлм; от *бѝбен*, *набѝбна* ‘изпѝкнало’ (СРТ).

Бѝзѝка – Тр., Ю 1,6, обработваема земя със следи от старо селище и легенда, че тук имало селище на баски (Шкорпил 1898: 110 (СРТ). По дърво-видното растение *бѝзак*.

Бѝзева юртмѝ – Рак., от запис през 1991 г.

Бѝзето – 1. Ич., ИЗ, някога през една сурова зима овчарите Иван и Петър *Бѝзетата* уморили 800 овце; 2. Коз., С 1, дол с *бѝз*.

Бѝзова поляна – 1.Сл., СИ 8; 2. Тв., СИ 6,5, планински поляни, обрасли с *бѝз*. От полухраста *черен бѝз*.

Бѝзов прѝслап – Ич., ЮЗ 6, превал по стар път от Сливен за Ичера, поляна, в която има *бѝз*.

Бѝлгарка – Сл., С 7,5, най-високият връх в Източна Стара планина (1181 м). Гора и поляни. Вер. от *Булѝар каѝ* ‘бѝлгарска скала’.

Бѝлгарските грѝбища – Бл., И 0,3. – за разлика от турските гробища (СРТ)

Бѝвовото кѝшѝ – Рак., С 2,5

Бѝрдѝрска чѝка – Тр., СИ 5,3. по предание на стар път за с. Седларево бил убит *бѝрдѝр*, човек, който работи бѝрда за домашни станове (СРТ).

Бѝрдото – Б., ЮИ 2,1. Продѝлговато възвишение. Рамка за тъкачен рѝчен стан, в която се вкарват нишките на основата, с която се набива вътъка. От стб. *врѝдо* ‘рид, бѝрдо’ (БЕР I 1971: 101).

Бѝрзата вода – Сот., И, стрѝмно спускащ се поток.

Бѝршен – Сл., ЮИ 5,5, голо възвишение. От гл. *бѝрша*, *избѝрсам* със старобѝлгарски произход (БЕР, I, 1971, 104); повърхността му е гола, избѝрсана.

Бѝчвата – Сл., СИ 5,5, скален феномен в района на Сините камѝни, наподобяващ *бѝчва*.

Бѝвѝт – според местното тълкуване: бент, язовир. От тур. *büğet* ‘бент, яз, язовир; локва’.

Бѝзюстѝн – Б.д., от запис.

Бѝкѝнтѝо – Сот., от съд. док, 1895 г.

Бѝлнѝкайн – Г.Ч., С 4.

Бѝока – Сам., ЮИ 1, пасище.

бѝлѝк – в местното тълкуване: ‘множество, много’, от т. *bölük* ‘рота, част, множество’. – *Гѝндева* ~, *Бѝсѝнова* ~, *Кѝлчова* ~, *Изиндѝжѝ* ~, *Хѝсѝнова* ~.

Бѝлѝка – 1. Тв., от рум. вл.; 2. Ж.в., от търг за нива, 1906 г.